

ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΦΩΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ (Ματθ. 5, 14-19)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στη Λούτσα, στις 17/7/1994)

1. Εικόνες γεμάτες νόημα

Το Ευαγγέλιο που ακούσαμε, μας λέγει ότι ο Κύριος θέλοντας να βάλλει προβληματισμό στους αγίους του μαθητές, για το έργο το οποίο είχαν να κάνουν, για την αποστολή τους, είπε: «Εσείς είσαστε το φως του κόσμου. Είσαστε το αλάτι της γης. Είσαστε μία πόλη χτισμένη στην κορυφή ενός βουνού».

Είστε αλάτι, είστε φως, είστε πόλη. Ωραίες εικόνες!

Τι ήθελε να πει ο Χριστός;

Θα το εξετάσουμε σήμερα. Γιατί, ήρθαμε στην Εκκλησία για να προβληματιστούμε. Να εξετάσουμε κάπως καλύτερα και πιο υπεύθυνα την αποστολή μας. Να δούμε: Τι είμαστε; Τι πρέπει να κάνουμε για να εκπληρώσουμε την αποστολή μας μέσα στον κόσμο και να γίνουμε ευάρεστοι ενώπιον του Κυρίου μας, Θεού και μισθαποδότου μας;

Αλλοίμονο αδελφοί, αν ερχόμαστε στην Εκκλησία μόνο από κοινωνικό καθήκον ή από συνήθεια, χωρίς αυτοί οι προβληματισμοί να μας ανησυχούν, γιατί τότε σιγά-σιγά θα πεθαίνουμε ηθικά και πνευματικά.

Είπε λοιπόν το φως του κόσμου, ο διδάσκαλος όλων μας ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός: «υμείς εστε το φως του κόσμου». Τι είναι το φως; Παίρνουμε μία λάμπα ηλεκτρική. Το φως είναι ένα ολοκάθαρο πράγμα. Δεν έχει λέρες. Δεν έχει βρώμες. Δεν έχει κηλίδες. Δεν έχει σκοτεινά πράγματα. Δεν έχει απaráδεκτα, ούτε βρώμικα. Ούτε ύποπτα. Το φως είναι λευκό, φωτεινό.

Μας βοηθάει να δούμε όλα τα άλλα πράγματα σωστά. Μικρά και μεγάλα. Καθαρά και ακάθαρτα. Χωρίς φως όλα αβέβαια. Όλα στην αμφιβολία. Όλα χωρίς να ξέρομε, αν τα γνωρίζουμε και αν τα καταλάβαμε.

Λέει ακόμη ο Χριστός: «Εσείς είσαστε το αλάτι γης» Τι είναι το αλάτι; Βάζεις λίγο αλάτι στο νερό. Διαλύεται. Πηγαίνει παντού. Και το νερό γίνεται αλμυρό.

Βάζεις λίγο αλάτι σε ένα κομμάτι τυρί. Και διαλύεται και εισχωρεί παντού. Απ' έξω το ρίχνεις αλλά μπαίνει παντού στο τυρί. Το αλμυρίζει, το νοστιμίζει. Και κάτι ακόμα: Το συντηρεί. Δεν το αφήνει να χαλάσει. Χωρίς αλάτι σε λίγο θα βρωμούσε. Καλά αλατισμένο είναι σαν να βρίσκεται στο ψυγείο. Οι παλαιότεροι αντί για το ψυγείο, είχαν το αρκετό αλάτι.

Το αλάτι λοιπόν εισδύει, νοστιμίζει, συντηρεί, διατηρεί. Τι ωραίες ιδιότητες! Και τι ωραία εικόνα που βρήκε ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός για κείνον που έχει πίστη σ' Αυτόν και τον ακολουθεί.

Και η τελευταία εικόνα: «Εσείς είσαστε μία πόλη χτισμένη απάνω στο βουνό». Αν είναι κάποιο χωριό χτισμένο σε μία πλαγιά, και δεν βρεθείς ακριβώς απέναντί του, δεν το βλέπεις. Πρέπει να ψάξεις να το βρεις. Την πόλη που είναι χτισμένη στην κορυφή του βουνού, όπου και να σταθείς θα την δεις. Θέλεις, δεν θέλεις, την βλέπεις. Και θέλουν, δεν θέλουν οι κάτοικοι της πόλεως αυτής, η πόλη τους φαίνεται από παντού και δίνει την μαρτυρία της υπάρξεώς της, της ομορφιάς της, της δόξας της και του πλούτου της.

2. Οδηγητικές μορφές

Βέβαια ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, με τις εικόνες αυτές δεν θέλει να κάνει επιστημονικό μάθημα, ούτε για το φως, ούτε για το αλάτι, ούτε για την πόλη. Τι θέλει τότε να πει με τα λόγια: «Εσείς είσαστε το φως, εσείς είσαστε το αλάτι και εσείς είσαστε η πόλη που είναι χτισμένη ψηλά»;

Όταν λέει, «είσαστε το φως», μας θυμίζει ότι: Αφού είμαστε του Χριστού, πιστοί του Χριστού, βαφτιστήκαμε στο όνομά του το άγιο, και πιστεύουμε στην Ανάστασή του και στην Βασιλεία του την αιώνιο, πρέπει να είμαστε φως. Δηλαδή να έχουμε: χέρια καθαρά, σώμα καθαρό, στόμα καθαρό, γλώσσα καθαρή, μυαλό και σκέψη καθαρά.

Αλλά να το ερώτημα: Είναι φωτεινά και καθαρά σαν το φως τα χέρια σου, οι πράξεις σου, το σώμα σου, το στόμα σου, η γλώσσα σου, η σκέψη σου, η καρδιά σου; Είναι καθαρά; Αν είναι καθαρά σαν φως, θα είναι φως και για τους άλλους. Γιατί το φως δεν είναι μόνο για τον εαυτό του. Με άλλα λόγια μας λέγει, ο Κύριός μας, ότι ο χριστιανός μοιάζει σαν ένα καθρέφτη, που είναι ξεσκονισμένος καλά. Όταν βρεθεί ένας άνθρωπος απέναντί του, βλέπει μέσα το πρόσωπό του. Αυτή είναι η αποστολή του χριστιανού στον κόσμο. Γι' αυτό είπε ο Χριστός: «Υμείς εστε, το φως του κόσμου». Βλέποντας ο άλλος τα έργα των μαθητών του και την καθαρότητα της ζωής τους, να αισθάνεται πως στέκει απέναντι σε ένα καθρέφτη και παρατηρεί τον εαυτό του.

Και όταν, σε σύγκριση με τους αληθινούς μαθητές του Χριστού βλέπει τον εαυτό του ταπεινότερο, διαφορετικό, φτωχό πνευματικά, καταλαβαίνει που βρίσκεται, ελέγχεται και ποθεί να γίνει καλύτερος.

Σε κάποιο χωριό, ο δάσκαλος ήταν ένας τέτοιος άνθρωπος, πρότυπο. Ήταν τόσο καθαρός, στα χέρια, στο σώμα, στο στόμα, στην καρδιά, στη σκέψη του, σε όλα, που ήταν ένας πνευματικός καθρέφτης. Όλοι έλεγαν: «Το έκανε αυτό ο μπάρμπα-Θοδωρής; Σημαίνει πως πρέπει να το κάνουμε και εμείς. Είναι το σωστό. Γιατί δεν κάνει ποτέ του λάθη»

Εδώ πρέπει να τονίσουμε, ότι αν δεν φροντίσει ο άνθρωπος να κρατήσει καθαρά τα χέρια του, καθαρό το σώμα του και το στόμα του, δεν μπαίνει στο δρόμο του Θεού. Ούτε μπορεί να αποκτήσει καθαρή καρδιά, και καθαρή σκέψη. Και φυσικά δεν θα γίνει ποτέ φως του κόσμου όπως τον θέλει ο Θεός.

Είπε ο Χριστός: «Υμείς εστε, το φως του κόσμου».

Είμαστε; Αν ναι, δόξα τω Θεώ.

Δεν είμαστε; Να γίνουμε.

Ας δούμε τώρα πως είναι ο χριστιανός «αλάτι της γης».

Να πως μια απλή μητέρα, ζώντας μέσα στο σπίτι της, έριξε το αλάτι του Χριστού στην ψυχή των παιδιών της. Τι τους έλεγε;

-Παιδιά, όταν κοιτάζω τα μάτια σας, βλέπω, αν είσαστε εντάξει απέναντι του Θεού και απέναντι σε μένα. Το καταλαβαίνω. Τα μάτια είναι καθρέφτης. Τα δείχνουν όλα.

Ποιός δεν το ξέρει αυτό, ότι τα μάτια τα δείχνουν όλα; Και συνέχιζε:

-Κοιτάξτε παιδιά μου. Την στιγμή που δεν θα έχετε το θάρρος να με κοιτάξετε στα μάτια και δεν θα δεχόσαστε να ανοίξετε τα μάτια σας απέναντί μου να κοιτάξω μέσα για να δω: Είναι καθαρά τα μάτια σας; Διατηρούνται τα χέρια σας, το σώμα, το στόμα σας, η καρδιά σας, καθαρά; Εκείνη την στιγμή καλύτερα να έχω πεθάνει, παρά να έχω την πίκρα να σας δω, σε μια τέτοια κατάσταση μακριά από τον Χριστό.

Το αλατάκι αυτό της μητέρας μπήκε στη καρδιά των παιδιών. Την νοστήμισε, την αλάτισε και την διατήρησε ανέγγιχτη από την σαπίλα. Ποιά σαπίλα; Κρυβόμαστε πίσω από τη μύτη μας; Αυτή που υπάρχει τόσο διάχυτη μέσα στον κόσμο. Την αμαρτία, την πολυπρόσωπη αμαρτία, την πολυποίκιλη αμαρτία. Που την βρίσκεις παντού και διαλύει τα πάντα.

Να παρακαλέσουμε τον Κύριο να μας δώσει χάρη, ώστε με το παράδειγμα το καλό, με τον λόγο τον καλό, με την συμπεριφορά την καλή, να γίνει ο πατέρας για τα παιδιά, η μητέρα για τον σύζυγο και για τα παιδιά, ο αδελφός για τον αδελφό, αλάτι πνευματικό. Και όλοι μαζί για την κοινωνία μας, που είναι κοινωνία του Χριστού μας, Ορθόδοξοι βαπτισμένοι στο όνομά του, να γίνουμε αλάτι που θα νοστιμίζει και θα συντηρεί.

Τι ωραίο που θα ήταν να μην είχε παύσει ο κάθε χριστιανός, να είναι αλάτι επάνω στη γη.

Είπε ακόμη ο Χριστός: «Είσαστε πόλις επάνω όρους κειμένη». Θέλετε να σας βλέπουν οι άλλοι; Αντέχουν τα έργα σας στο φως;

Δεν θέλετε; Φοβόσαστε; Κάτι φταίτε.

Από την στιγμή που δείχνετε με τη ζωή σας, ότι είστε «λίγο καλοί χριστιανοί», και εκείνοι που δεν σκέπτονται να ρθουν στην Εκκλησία και ζουν μακριά από τον Χριστό, προβληματίζονται. Γιατί τα μάτια τους τα έχουν στραμμένα σε σας.

Αν δηλαδή σας δουν να έχετε συνέπεια, αληθινή πίστη, αληθινή καλωσύνη, αληθινή καθαρότητα, αληθινή νοστιμάδα, αλάτι και φως αληθινά, πού θα πάνε; Γρήγορα θα βρουν τον δρόμο της επιστροφής στο Χριστό. Γιατί δεν υπάρχει άνθρωπος που να μην ποθεί και να μην σκέπτεται την αιώνια ζωή και που να μη θέλει νάχει την αληθινή χαρά, που υπάρχει μόνο κοντά στο Χριστό, στο σωτήρα μας. Και η αληθινή χαρά είναι καρπός καθαρού σώματος, καθαρού στόματος και καθαρής καρδιάς. Όσο πιο πολύ αυτά είναι καθαρά, τόσο πιο πολύ η χαρά είναι μέσα στη καρδιά του ανθρώπου μόνιμη και αναφαίρετη.

3. Μιλάτε με καρδιά και χείλη για τον Χριστό, παίρνετε χάρη

Στην Καρχηδόνα της Αφρικής, την εποχή των διωγμών, έπιασαν τον επίσκοπο Ευγένιο και τον απειλούσαν με βασανιστήρια και θάνατο για να αρνηθεί τον Χριστό. Εκείνος τους είπε:

-Μία είναι η αλήθεια. Πατήρ, Υιός και Άγιο Πνεύμα. Μία είναι η αλήθεια ο Χριστός. Και την αλήθεια δεν την αφήνει ο άνθρωπος για τίποτε.

Τι συνέβη τότε; Την ώρα που μαρτυρούσε ο άγιος Ευγένιος και έλεγε ότι ο Χριστός είναι πηγή ζωής, παρουσιάζεται ο Χριστός σε έναν εκ γενετής τυφλό και του λέει:

-Σήκω, να πας στο δεσπότη. Πριν από λίγο ο Ευγένιος ομολόγησε και διακήρυξε μπροστά στους εχθρούς μου, ότι είμαι ο Θεός, το φως του κόσμου. Πήγαινε και πες του, να απλώσει τα δάχτυλά του και να τα ακουμπήσει στα μάτια σου. Από την στιγμή που μίλησε για μένα μπροστά στους εχθρούς μου, πήρε πάνω του την χάρη μου. Μόλις ακουμπήσουν τα δάχτυλά του στα μάτια σου, θα δεις το φως.

Πήγε ο άνθρωπος και το είπε στο δεσπότη. Πού να δεχθεί και πού να καταλάβει ο δεσπότης ότι με το να πει δυό λόγια ηρωισμού και αφοσιώσεως στο Χριστό, ήλθε η χάρη και η δύναμη του Παναγίου Πνεύματος πάνω του, πριν μαρτυρήσει και πριν τον σκοτώσουν για το όνομα του Χριστού. Και τον έκανε θαυματουργό.

Ανοίγετε, αδελφοί, το στόμα, ανοίγετε και την καρδιά να ομολογεί και να κηρύττει τον σωτήρα του κόσμου Ιησού Χριστό, την πηγή του φωτός, την πηγή του αγιασμού, την πηγή της δυνάμεως και των θαυμάτων.

Και θα αξιωθούμε εμείς οι φτωχοί, να δούμε θαύματα πολλά. Τα μεγαλύτερα θαύματα είναι η μετάνοια και διόρθωση των ανθρώπων του περιβάλλοντός μας, για τη σωτηρία τους.

Ας παρακαλέσουμε τον Κύριο Ιησού Χριστό να μας αξιώσει να είμαστε στο περιβάλλον μας, «φως του κόσμου, αλάτι της γης και πόλις επάνω όρους χτισμένη». Αμήν.-